

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.6.2015
COM(2015) 303 final

2015/0134 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 1683/1995 av den 29 maj 1995 om en enhetlig
utformning av visumhandlingar**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den enhetliga utformningen av visumhandlingar utvecklades ursprungligen inom ramen för det mellanstatliga Schengensamarbetet och infördes i EU-lagstiftningen genom antagandet av förordning nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar. Alla medlemsstater, även Danmark, Förenade kungariket och Irland, deltog i denna förordning som grundar sig på artikel 100c i EG-fördraget som infördes i Maastricht. I nästa steg införlivades Schengenregelverket i unionen och ”variabel geometri” infördes i unionslagstiftningen i och med att Amsterdamfördraget trädde i kraft den 1 maj 1999.

Förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar övertog den konstruktion som utformats av Schengenstaterna och fastställer i sina skäl att dessa dokument måste innehålla alla nödvändiga uppgifter och svara mot mycket högt ställda tekniska krav, bl.a. i fråga om garantier mot efterbildningar och förfalskningar. Dessa åtgärder vidtogs inom ramen för kampen mot irreguljär migration.

Sedan införandet av den enhetliga utformningen av visumhandlingar har det företagits två betydande ändringar av den ursprungliga förordningen, vilka bidragit till säkrare handlingar som uppfyller mycket högt ställda tekniska krav. Den första ändringen som infördes genom förordning (EG) nr 334/2002 innebar insättning av ett fotografi som uppfyller höga säkerhetskrav, som ett första steg i arbetet för att införa element som skapar en tillförlitligare koppling mellan viseringsmärket och innehavaren. Detta bidrar i hög grad till att säkra att den enhetliga utformningen av viseringar också är skyddad mot bedrägligt användande. Den andra ändringen genom förordning (EG) nr 856/2008 avsåg främst en anpassning av numreringssystemet i syfte att uppfylla kraven i informationssystemet för viseringar (VIS).

Även om säkerhetskonceptet för den enhetliga utformningen av viseringar går tillbaka till 1995, med de ovannämnda ändringarna, har det på senaste tiden upptäckts mycket välgjorda efterbildningar i flera medlemsstater. Det är därför nödvändigt att utveckla ett nytt säkerhetskoncept och en ny utformning för en säkrare visering i framtiden.

Vid utformningen av ett nytt viseringskoncept är det viktigt att man tar hänsyn till att den nuvarande visumhandlingen utgör en del av viseringssystemet i sin helhet, vilket inbegriper informationssystemet för viseringar (VIS) som fortfarande befinner sig i sin inledande fas.

Oavsett vilket databassystem som används behövs det fortfarande en fysisk visumhandling. Viseringsmärket behövs fortfarande dels på grund av alla viseringar för flera inresor som utfärdas med en lång giltighetstid innan VIS införts fullt ut, dels eftersom den enhetliga utformningen av viseringar även används för viseringar för längre vistelse (D-visering), vilka inte lagras i VIS trots att de har en giltighetstid på flera år.

Av dessa anledningar kommer det därför även i fortsättningen att behövas en fysisk visumhandling för viseringsmärket.

Dessutom måste säkerheten totalt sett förbättras för det nuvarande viseringsmärket utan att detta för den skull får medföra ökade kostnader för själva handlingen.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

I samband med ett mycket färskt förfalskningsfall förekom imitationer av spanska, österrikiska, tyska, tjeckiska och italienska viseringsmärken.

Förfalskningarna uppvisade följande gemensamma drag: Alla kinegram är äkta och har tagits från äkta handlingar, vilket gör att en del av intagliotrycket och fibrerna i original finns även på efterbildningarna. Den synliga grafiken uppvisade inga nämnvärda skillnader, eftersom dendigitaliserats med en skanner. Det synliga bottenmönstret i offsettryck hade imiterats. Den osynliga UV-säkringen påförs som iristryck med en kliché. På vissa efterbildningar har UV-fibrerna i flera färger imiterats genom offsettryck.

Specialister i medlemsstaterna anser därför att viseringsmärket i sin nuvarande utformning inte är att anse som helt säkert. Följaktligen bör man snarast ändra utformningen på viseringsmärket så att säkerhetsdetaljerna blir bättre.

Den kommitté som inrättas i artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/1995 skapade redan 2009 en underkommitté som har i uppdrag att utarbeta ett förslag till en ny utformning med gemensamma säkerhetsdetaljer. Denna undergrupp har sammanträtt två till tre gånger om året för att i detalj förbereda den nya utformningen.

Tack vare de nya tekniska specifikationerna kommer det att bli möjligt för medlemsstaterna att framställa ett nytt viseringsmärke som har samma (en enhetlig) utformning, papper och säkerhetsdetaljer. I den nya utformningen har säkerhetsdetaljerna flyttats bort från kanten på viseringsmärket till platser där de inte lika enkelt kan skäras ut. Som exempel på förslag som framförts när det gäller den nya utformningen kan nämnas förslaget att ha två nummer på viseringsmärket, dvs. förutom det horisontella numret i det övre högra hörnet lägger man till ett nytt vertikalt högtryckt nummer bredvid fotografiet. Kinegrammet kommer att placeras så att det överlappar fotografiet och övertrycks med UV-säkringen. Dessa förslag lades fram av medlemsstaterna efter en grundlig analys av de vanligaste typerna av bedrägeri när det gäller viseringsmärket. Detta borde leda till att viseringsmärket får en avsevärt bättre säkerhetsnivå.

Kostnaden för det nya viseringsmärket kommer att vara densamma som för det nuvarande eftersom vissa leverantörer gått med på att leverera sina produkter till samma pris. Det kan dock förekomma enstaka extra engångskostnader för enskilda producenter i vissa medlemsstater i samband med att de måste anpassa sin produktion till de nya kraven.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Varför föreslås inte en omarbetning?

I princip ska en tredje betydande ändring (- medräknat de tekniska anpassningarna i samband anslutningen av nya medlemsstater och antagandet av viseringskodexen utgör den nu aktuella förslaget den sjätte ändringen -) normalt sett vara en anledning till att föreslå en omarbetning.

I detta fall finns det dock skäl till att avvika från denna regel. De viktigaste ändringarna rör kommissionens genomförandebeslut som innehåller de hemliga tekniska specifikationerna för framställning av det nya viseringsmärket – som är hemligt för att bedragare inte ska få tillgång till de tekniska specifikationerna för framställning av viseringsmärket. Artikeldelen i den här förordningen innehåller inga materiella ändringar, utan det är endast bilagan som ersatts för att visa den nya utformningen. Det krävs snabba lagstiftningsåtgärder för att hinna ikapp bedragarna. Utformningen av viseringen måste göras mer svårförfalskad. Denna förordning är dessutom av begränsat intresse för den breda allmänheten, i motsats till de viktigare förordningarna såsom viseringskodexen. En kodifiering av förordningen om en

enhetlig utformning av visumhandlingar kan ske efter det att den nu föreslagna ändringen antagits, vilket brådskar.

Subsidiaritetsprincipen

Genom artikel 77.2 a i EUF-fördraget bemyndigas Europaparlamentet och rådet att besluta om åtgärder om ”den gemensamma politiken för viseringar och andra uppehållstillstånd för kortare tid”.

Dessa åtgärder omfattar, såsom tidigare varit underförstått i den tidigare texten i artiklarna 62.2 b iii och 100c.3 i EG-fördraget, en enhetlig utformning av visumhandlingar.

Detta förslag ligger inom de gränser som fastställs i dessa fördragsbestämmelser och ändrar inte unionslagstiftningens räckvidd.

Syftet med detta förslag är att förbättra den enhetliga utformningen av visumhandlingar och göra den ännu säkrare mot bakgrund av hur bedragarna utvecklat sina metoder. Detta mål kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av de enskilda medlemsstaterna, eftersom en enhetlig utformning måste vara enhetlig och en ändring av en befintlig unionsakt endast kan göras av unionen.

Proportionalitetsprincipen

I artikel 5.4 i EU-fördraget anges att unionens åtgärder till innehåll och form inte ska gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. EU:s åtgärder bör utformas så att målet uppnås och åtgärderna genomförs så effektivt som möjligt.

Den enhetliga utformningen av visumhandlingar infördes i form av en förordning, eftersom detta garanterar en enhetlig tillämpning i alla medlemsstater. Eftersom förslaget innebär en ändring av en gällande förordning måste det också ha formen av en förordning. Till innehållet är detta initiativ begränsat till förbättringar av den befintliga förordningen och det grundar sig på det politiska målet att bekämpa irreguljär migration genom att göra handlingarna svårare att efterbilda och förfalska. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

Val av regleringsform

Detta förslag ändrar förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar. Därför är det inte möjligt att välja någon annan typ av rättsakt än en förordning.

Närmare bestämmelser

Ändringsförordningen grundar sig på artikel 77.2 a i EUF-fördraget som ersätter artikel 62.2 b iii i EG-fördraget.

1. Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets deltagande.

Enligt artikel 6 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning ska artiklarna 1, 2 och 3 i det protokollet inte tillämpas på åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar. Följaktligen har inget skäl rörande Danmark införts, eftersom Danmark är i samma position som varje annan medlemsstat som inte nämns i ett skäl, dvs. landet kommer att omfattas av förslaget när det antagits.

Enligt artikel 4a.1 i protokoll 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördragen, ska bestämmelserna i det protokollet också tillämpas på sådana åtgärder som föreslås eller beslutas i enlighet med avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget och som ändrar en befintlig åtgärd som är bindande för dessa båda länder. Förenade kungariket och Irland är bundna av förordning (EG) nr 1683/95 som detta förslag avser att ändra. Härav följer att bestämmelserna i protokoll nr 21

är tillämpliga. Detta innebär att Förenade kungariket och Irland inte deltar i beslutet om den föreslagna förordningen (artikel 1 i protokoll nr 21), under förutsättning att de inte utövar sin rätt att i enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 inom tre månader efter det att ett förslag har lagts fram för rådet meddela att de önskar delta i beslutet om och tillämpningen av denna åtgärd. Dessutom är även artikel 4 i protokoll nr 21 tillämplig, vilket innebär att Förenade kungariket och Irland har rätt att godta åtgärden efter Europaparlamentets och rådets beslut om de inte redan gjort så inom tre månader efter antagandet av förslaget. Med hänsyn till de val som Irland och Förenade kungariket har inom de tre månader som följer på antagandet av förslaget anges sex olika förslag till skäl inom hakparentes. Europaparlamentet och rådet kommer därefter att välja ut ett eller två av de föreslagna skälen, beroende på vilka val som Irland och Förenade kungariket kommer att göra under de tre månader som följer på antagandet av förslaget.

2. Utveckling av Schengenregelverket i den mening som avses i associeringsavtalen.

Förordning (EG) nr 1683/95 är en del av Schengenregelverket som Norge och Island, Schweiz och Liechtenstein är associerade till på grundval av sina respektive associeringsavtal. Den föreslagna ändringen bör därför också gälla för dessa associerade länder.

3. Artikelindel

Artikel 1

I denna bestämmelse fastställs att bilagan till förordning (EG) nr 1683/1995 bör ersättas med en ny bilaga som innehåller en bild på och en allmän beskrivning av det nya viseringsmärket.

Artikel 2

För att man ska kunna förbruka befintliga lager införs en övergångsperiod på sex månader under vilken medlemsstaterna kan fortsätta att använda de gamla viseringsmärkena.

Artikel 3

Denna artikel innehåller först den sedvanliga bestämmelsen om förordningens ikraftträdande.

Därefter föreskrivs det att medlemsstaterna ska införa det nya viseringsmärket nio månader efter kommissionens antagande av ett genomförandebeslut om de ytterligare tekniska specifikationerna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1683/1995 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1683/95¹ fastställs en enhetlig utformning av visumhandlingar.
- (2) Det nuvarande viseringsmärket som varit i bruk i 20 år måste betraktas som inte längre säkert på grund av de allvarliga fall av efterbildningar och bedrägerier som förekommit.
- (3) Följaktligen behövs det en ny gemensam utformning med modernare säkerhetsdetaljer som gör viseringsmärket säkrare och förhindrar förfälskningar.
- (4) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (5) [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem.]
- (6) [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.]

¹ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

- (7) [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.]
- (8) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (9) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (10) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (11) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt och artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (12) När det gäller Island och Norge innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket², en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG³.
- (13) När det gäller Schweiz innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁴, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁵.
- (14) När det gäller Liechtenstein innebär denna förordning, i den mening som avses i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska

² EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

³ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁴ EGT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁵ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁶, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁷.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1683/95 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Viseringsmärken som överensstämmer med specifikationerna i bilagan till förordning (EG) nr 1683/95 och som gäller till och med det datum som avses i artikel 3 andra stycket, får användas för viseringar som utfärdats under de sex månader som följer på detta datum.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med nio månader efter antagandet av de ytterligare tekniska specifikationer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1683/95.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁶ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁷ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).